

BETÆNKNING

Afgivet af Erhvervsudvalget

vedrørende

Forslag til: Inatsisartutlov nr. xx af yy 2012 om koncession til turistvirksomhed i udvalgte landområder

Afgivet til forslagens 2. behandling

Erhvervsudvalget har under behandlingen af forslagene bestået af:
Inatsisartutmedlem Naaja Nathanielsen, Inuit Ataqatigiit, formand
Inatsisartutmedlem Andreas Uldum, Demokraterne, næstformand
Inatsisartutmedlem Kim Kielsen, Siumut
Inatsisartutmedlem Akitsinnguaq Olsen, Siumut
Inatsisartutmedlem Knud Fleischer, Kattusseqatigiit Partiiat
Inatsisartutmedlem Aqqaluaq B. Egede, Inuit Ataqatigiit
Inatsisartutmedlem Karl Lyberth, Siumut

Udvalget har efter 1. behandlingen den 18. oktober under EM2012 gennemgået det af Inatsisartut henviste forslag og fremlægger hermed sine overvejelser og vurderinger til Inatsisartuts behandling.

1. Forslagets indhold og formål

Turismeerhvervet har igennem en årrække udtrykt ønske om at få bedre betingelser for at lave langsigtede investeringer i turismeaktiviteter. Turismeerhvervet ønsker, at der gives mulighed for at opnå eneret til udvalgte aktiviteter på nærmere bestemte geografiske områder. Denne mulighed findes ikke i dag, hvor der er fri adgang til at etablere sig alle steder, såfremt man opnår arealtildeling. Dette medfører, at en seriøs investor, der har fået tildelt et areal til eksempelvis hytter og har lavet forskellige tiltag til at gøre området attraktivt for besøgende,

ikke har beskyttelse for denne investering, da alle andre frit kan arrangere turistture til området og gør brug af området uden at bidrage hertil.

Forslagets hovedformål er at bidrage til udviklingen af Grønlands turismeerhverv og skabe vækst i samfundet ved at fremme salg af turistprodukter. Dette søges gjort ved at give turismeaktører mulighed for at opnå koncession til turismevirksomhed i visse områder. Forslaget sigter ikke blot mod at udvikle nye aktiviteter, men også mod at støtte og videreudvikle eksisterende aktiviteter.

Forslaget indeholder hjemmel til, at Naalakkersuisut kan meddele koncession til turismevirksomhed til personer og virksomheder, som derved bliver rettighedshavere og opnår visse rettigheder og forpligtelser.

Efter forslaget er Naalakkersuisut den ansvarlige myndighed for meddelelse af koncession til turismevirksomhed og for myndighedsbehandlingen i forbindelse dermed. Ved at lade Naalakkersuisut være den udøvende myndighed i forhold til koncession til turismevirksomhed opnås en ensartet praksis for hele landet.

En koncession til turismevirksomhed kan kun meddeles for et område, hvor udførelse af aktiviteter efter koncessionen vil være i overensstemmelse med inatsisartutlov om planlægning og arealanvendelse og med planer og beslutninger fastsat i medfør af denne. Det er areal- eller planmyndigheden, dvs. kommunalbestyrelsen eller Naalakkersuisut, der træffer afgørelse om disse spørgsmål.

Forslaget gør det muligt for turismeerhvervet at få en koncession til levering af et eller flere turistprodukter inden for et nærmere bestemt fysisk område. Den overordnede målsætning med forslaget er at skabe rammerne for en langsigtet udvikling, hvor turistoperatører laver de nødvendige private investeringer i erhvervet for derved at skabe øgede aktiviteter og lokal vækst. Forslaget omhandler således større tiltag og aktiviteter i turismeerhvervet i udvalgte nærmere afgrænsede områder.

2. Forslagets 1. behandling i Inatsisartut

Ved lovforslagets første behandling var der generel støtte til forslaget, og alle partier lagde vægt på, at forslaget ikke måtte gå ud over borgernes almindelige ret til at færdes i naturen. Flere af partierne henviste forskellige spørgsmål til drøftelse i Erhvervsudvalget.

Inuit Ataqatigiit ønskede belyst, hvordan lovforslaget vil påvirke nye (lokale) turistaktørers muligheder for at opnå koncession. Partiet pegede også på muligheden for, at to eller tre operatører efter omstændighederne kan dele et område.

Siumut ønskede at sikre, at store landområder/ den bedste rute ikke blot blev tildelt til én person. Partiet ønskede også en præcis formulering af, hvilke vilkår der var gældende, hvis en koncession ikke blev udnyttet. Endvidere ønskedes det, at koncessionskravene om tilknytning til Grønland blev udvidet til at skulle gælde de seneste 5 år dog således, at der kunne tages hensyn til fravær pga. uddannelse.

Demokraterne støtter det fremlagte forslag.

Atassut ønsker, at der tages stilling til hvorledes man forholder sig med en koncession i tilfælde af, at der i et koncessioneret område blev fundet råstoffer i en sådan mængde, at de ville kunne udnyttes kommercielt.

Kattusseqatigiit Partiiat finder bl.a. at der måtte være grundlag for at tildele licenserne i kommunerne og at der skal ske en skærpelse af reglerne for fratagelse af en koncession, såfremt betingelserne heri ikke overholdes.

3. Høringssvar

De afgivne høringssvar er sammen med et høringsnotat vedlagt lovforslaget. Det fremgår, at lovforslaget har været i høring i perioden 28. juni til 3. september 2012. Generelt er der tilfredshed med, at der i lovforslaget åbnes op for muligheden af at koncessionere turismeaktiviteter.

Af de indkomne høringssvar fremgår det bl.a. at:

- Qeqqata Kommunia finder at loven skal administreres af kommunerne, bl.a. fordi der her er et godt kendskab til de lokale forhold og turistaktører, og hvordan produktudvikling og innovation lokalt kan understøttes. Kommunen finder, at Naalakkersuisuts rolle bør være som rådgiver og klageinstans. Kommunen finder endvidere, at afrapportering skal sendes til kommunen.
- Kommuneqarfik Sermersooq finder det bl.a. problematisk at indføre koncessioner i forhold til rent transport relaterede aktiviteter.
- Kommune Kujalleq finder bl.a., at det skal sikres, at loven ikke monopoliserer og sætter den almindelige konkurrence ud af drift. Endvidere finder kommunen, at det bør tydeliggøres, at lokales ret til fortsat at færdes og bruge naturen m.m. bør tydeliggøres og sikres.
- Qaasuitsup Kommunia bl.a. finder, at lovforslaget i sin nuværende form er med til at forhindre at mindre private iværksættere starter turismeprojekter og at det er mere konkurrenceforvridende end med til at skabe vækst. Kommunen foreslår, at lovforslaget trækkes i sin nuværende form.
- Konkurrencetilsynet finder bl.a., at det er vigtigt, at der ved hver tildeling af koncession vurderes, om eneret er det rigtige virkemiddel til at nå målene om økonomisk

vækst og effektiv ressourceanvendelse. Det kan f.eks. være tilfældet, hvor der kræves store investeringer i infrastruktur m.v.

- Qeqqata Erhvervsråd ønsker, at adgangen til et koncessioneret område begrænses for ikke herboende, ikke betalende turister, og henviser til reglerne i loven om koncession til sportsfiskeri.
-

Bemærkninger til høringssvarene er indarbejdet i betænkningen.

4. Spørgsmål

Udvalget har til brug for sin behandling af forslaget anmodet Medlemmet af Naalakkersuisut for Erhverv og Råstoffer om at besvare en række spørgsmål. Kopi af udvalgets spørgsmål og Naalakkersuisuts besvarelse er vedlagt nærværende betænkning som **bilag**.

5. Udvalgets behandling af forslaget

I den nationale turismestrategi 2012-2015 er det anført, at det for at sikre de nødvendige private investeringer i turismeerhvervet er nødvendigt, at der skabes gode rammevilkår for private aktører, og at sikring af stabile rammevilkår for private investeringer vil være hensigtsmæssigt ud fra en samfundsøkonomisk betragtning.

Koncessionslovgivning vil for flere turismeaktører være en forudsætning for at kunne foretage langsigtede investeringer i turismeaktiviteter. Med en koncession vil de få mulighed for i en afgrænset periode at opnå eneret til udvalgte aktiviteter på et nærmere bestemt geografisk landområde. Etablering af sådanne aktiviteter vil sandsynligvis medføre en øget omsætning og beskæftigelse, som igen vil betyde bedre indtjening for erhvervet, som så kan bidrage med indtægtsmuligheder for landskassen.

Koncessionsbehovet ifølge den nationale turismestrategi vedrører primært fire områder:

1. ørredfiskeri
2. troføjagt
3. helikopterbaserede skiture ("heliskiing")
4. vildmarkshoteller og lodges (adventurecamps)

Mulighed for koncession til ørredfiskeri er allerede imødekommet ved vedtagelsen af Inatsisartutlov om koncession til sportsfiskeri på efterårssamlingen 2011.

5.1 Om implementering af koncessionering(er)

Det er en forudsætning for en succesfuld gennemførelse af tildeling af enerettigheder til turistoperatører, at sådanne koncessioner ikke kommer til at medføre en indskrænkning af de øvrige grønlandske borgeres rettigheder.

Færden i Grønlands natur er reguleret af allemandsretten, og det må en fremtidig koncessionslovgivning ikke ændre på. Grønlands fastboende befolkning skal stadig kunne tage på jagt og fiskeri efter bestemmelserne i den gældende grønlandske lovgivning herom. Det er udvalgets forståelse at dette lovforslag ikke på nogen måder indskrænker disse rettigheder.

Udvalget finder, at lovforslagets hovedformål om at bidrage til udviklingen af Grønlands turismeerhverv og skabe vækst i samfundet ved at fremme salg af turistprodukter er støtteværdigt, og finder derfor vedtagelse af en lov om koncession til turismevirksomhed som et fremadrettet og positivt initiativ. Specielt finder udvalget, at en koncessionering af turismeaktiviteter, der enten kræver tildeling af specifikke landområder eller store investeringer til f. eks. bygninger og infrastruktur, kan være medvirkende til at give en investor en vis sikkerhed for de nødvendige investeringer og samtidig tilskynde til yderligere tiltag og investeringer på turismeområdet.

5.2 Lovforslagets bemyndigelser

Det foreliggende lovforslag giver i sin nuværende brede udformning mulighed for, at der kan tildeles koncession til al form for turismevirksomhed lige fra mindre gåture eller hundeslædture i fjeldet til luksusophold i dertil specielt indrettede vildmarkshoteller. Udvalget finder, at den bemyndigelse der i lovforslaget gives til fastlæggelse af såvel areal som aktivitet, ikke blot omfatter regulering af større tiltag og aktiviteter i turismeerhvervet, men er så vidtfavnende, at den langt overskrider de tanker, der er oprindeligt fastlagt i turismestrategien.

Udvalget finder det vigtigt, at Naalakkersuisut i sin forvaltning sikrer at udstedelse af en koncession ikke på nogen måde kommer i misforhold til lokalbefolkningens opfattelse af allemandsretten, og at koncessionen ikke medfører en indskrænkning af de grønlandske borgeres rettigheder til at færdes i Grønlands natur, ligesom Grønlands fastboende befolkning stadig skal kunne tage på jagt og fiskeri efter bestemmelserne i den gældende grønlandske lovgivning herom. Det er den relevante planmyndighed, der i første omgang skal fastlægge hvilket areal og hvilken aktivitet, der skal udbydes i koncession hvorefter Naalakkersuisut træffer beslutning om hvorvidt, der kan meddeles en endelige koncession. Udvalget finder denne opgavefordeling fornuftig, idet der herved kan sikres en ensartet administration af loven i hele landet samtidig med, at det er de enkelte kommuner, der kan beslutte, hvad man lokalt ønsker koncessioneret.

5.2.1. Grænser for koncessionering(er)

Udvalget finder endvidere, at det f.eks. ikke skal være muligt, at kunne erhverve koncession til simple turist aktiviteter såsom vandre- eller hundeslædture i fjeldet. Aktiviteter som let vil kunne arrangeres af lokale turguides uden at der skal foretages de helt store investeringer.

I de almindelige bemærkninger til lovforslaget anfører Naalakkersuisut i en kommentar til høringssvar fra Qeqqata Erhvervsråd, Kommuneqarfik Sermersooq og Visit Greenland, at "en ren transport til et område, vil ikke kunne udgøre en koncessionsbeskyttet aktivitet", og i sit svar på udvalgets spørgsmål 1. oplyser Naalakkersuisoq, at det i praksis vil være vanskeligt, at forestille sig, at vandreture eller hundeslædekørsel skulle kunne blive omfattet af en koncession, idet ingen af disse aktiviteter som udgangspunkt forudsætter større investeringer. Udvalget finder denne tilkendegivelse fra Naalakkersuisut fornuftig og velovervejet, og udvalget forventer, at loven generelt vil blive administreret ud fra disse tilkendegivelser.

5.3 Miljømæssige aspekter ved en koncessionering

Vedrørende udstedelse af koncessioner og tilsynet med de koncessionerede aktiviteter finder udvalget at det er vigtigt, at man har øje for at mindske de miljøpåvirkninger aktiviteterne kan medføre, og udvalget finder det vigtigt, at der i koncessionerne stilles krav til koncessionsindehaverne herom, ligesom der skal stilles krav om omfanget af retablering af området efter koncessionens ophør. Endelig finder udvalget det vigtigt, at der i koncessionen oplyses om konsekvenserne, hvis en koncession ikke udnyttes i overensstemmelse med de i koncessionen givne betingelser.

I forbindelse med Naalakkersuisut's gennemgang af tilsynsrapporter finder udvalget, at disse passende kan fremsendes til orientering for den pågældende kommunes planmyndighed, således at denne kan følge med i udviklingen af de aktiviteter den i sin tid har givet arealtildeling til.

Udvalget har bemærket sig Naalakkersuisut's svar vedrørende mulighederne for at tildele et koncessionsområde til flere personer, samt Naalakkersuisut's svar vedrørende handlemuligheder såfremt der i et koncessioneret område findes mulighed for udnyttelse af råstofforekomster.

5.4 Forhold til anden lovgivning

Udvalget finder det uhensigtsmæssigt, at Naalakkersuisut ikke har koordineret bestemmelserne i lovforslaget bl.a. omkring tidsfrister og annoncering med de tilsvarende bestemmelser i den vedtagne lov om koncession til sportsfiskeri. Udvalget skal opfordre Naalakkersuisut til ved en kommende lovrevision at koordinere bestemmelserne i disse love, således at regelsættene fremstår mere enslydende.

Udvalget finder, at det er vigtigt, at det kun er borgere der har bopæl i- og tilknytning til Grønland, der har mulighed for at få tildelt en koncession. Udvalget finder i den forbindelse, at spørgsmålet om, hvorvidt en person skal have haft folkeregisteradresse i Grønland i to eller flere år for at få meddelt koncession bør udskydes til en sådan lovrevision idet udvalget finder, at kravene til forudgående bopæl bør være ens i de to love. Endelig vil udvalget henvise

spørgsmålet om, hvorvidt ikke betalende turister skal have begrænset adgangen til et koncessioneret område til en sådan lovrevision, såfremt der måtte vise sig behov for at indføre sådanne regler.

Udvalget har noteret sig Naalakkersuisut's svar til udvalgets spørgsmål 11, og forstår svaret således, at en meddelt koncession ikke kan trækkes tilbage, hvis koncessionsindehaveren overholder de for koncessionen fastsatte bestemmelser. Hvis det af andre årsager bliver nødvendigt at tilbagekalde en koncession, f. eks. hvis udnyttelse af en råstofforekomst ikke kan ske sideløbende med en tildelt koncession, vil tilbagekaldelse af koncessionen kun kunne ske ved frivillig aftale, alternativt ved ekspropriation efter de herom gældende regler.

6. Forslagets økonomiske konsekvenser

Under forslagets almindelige bemærkninger er de økonomiske konsekvenser ved forslagets realisering beskrevet. Udvalget har noteret sig, at der under de almindelige bemærkninger ikke direkte er anført noget om de økonomiske konsekvenser for kommunerne. Den enkelte kommunes planmyndighed må dog påregne udgifter til planlægning og fastlæggelse af aktiviteter for de områder, der ønskes udlagt til koncessioneret turistvirksomhed. Ifølge lovforslagets § 26 er det rettighedshaver, der skal betale udgifter i forbindelse med sagsbehandling. Det fremgår dog ikke klart af bemærkningerne til denne paragraf, hvorvidt dette også gælder for udgifter afholdt af kommunerne. Af bemærkningerne til lovforslagets § 16, som ifølge overskriften omhandler vederlag til Grønlands Selvstyre eller andre myndigheder, fremgår det, at denne paragraf vedrører betaling af vederlag til Grønlands Selvstyre. Udvalget har i den forbindelse noteret sig Naalakkersuisut's svar på udvalgets spørgsmål 17, hvoraf det fremgår, at der også kan ske refusion af udgifter til myndighedsbehandling foretaget af kommunerne.

Af bemærkningerne til lovforslagets § 25, som omhandler Naalakkersuisuts tilsyn, fremgår det, at Naalakkersuisut har et omfattende tilsyn vedrørende alt, hvad der er omfattet af inatsisartutloven, herunder også turisters aktiviteter og forhold, bygninger, anlæg, operatører, samarbejdsaftaler med mere. Udvalget finder, at der her er tale om en meget omfattende tilsynsforpligtigelse samtidig med, at der skal afsættes tid til arbejdet i forbindelse med annoncering, vurdering og udstedelse af koncessioner. De estimerede administrative udgifter ved lovforslaget svarer til ½ A/C-fuldmægtig stilling. Udvalget er i den forbindelse opmærksom på mulighederne for refusion af myndighedsudgifter efter forslagets § 26.

Udvalget antager afslutningsvis at Naalakkersuisut har undersøgt de økonomiske implikationer af forslaget grundigt, således at de estimerede udgifter holder sig inden for rammerne. Skulle det mod forventning vise sig at der er behov for yderligere midler til forvaltningen af denne lov er det udvalgets forventning at disse udgifter holdes inden for departementets bevilling eventuelt ved en nedprioritering af andre aktiviteter.

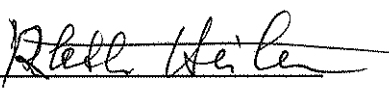
Et enigt udvalg indstiller lovforslaget i dets nuværende form **til vedtagelse**

Med disse bemærkninger og med den i betænkningen anførte forståelse skal udvalget overgive forslaget til 2. behandling.

næstformand

Formand

p.v.a.

Erhvervsudvalget
/HER

Spørgsmål vedrørende EM 2012/107 "Forslag til: Inatsisartutlov nr. xx af yy 2012 om koncession til turistvirksomhed i udvalgte områder.

30. oktober 2012
Sagsnr. 2011-059598

Postboks 1601
3900 Nuuk
Tlf. (+299) 34 50 00
Fax (+299) 32 56 00
E-mail: islin@nanoq.gl
www.nanoq.gl

På vegne af Naalakkersuisut takker jeg for de modtagne spørgsmål og skal hermed besvare disse.

1) Kan en enkeltperson eller et selskab følge loven få koncession på at arrangere vandreture eller slædehundeture i et bestemt område og derved forhindre, at andre mod betaling kan arrangere vandre/slædehundeture i samme område?

Forslaget er opstillet som en rammelov, hvorfor de nævnte eksempler rent teknisk godt kan indeholdes i forslaget.

Det er imidlertid vanskeligt i praksis at forestille sig, at vandreture eller hundeslædekørsel skulle kunne blive omfattet af en koncession. Ingen af disse aktiviteter forudsætter som udgangspunkt større investeringer.

Det fremgår af bemærkningerne til forslaget, at "Den overordnede målsætning med forslaget er at skabe rammerne for en langsigtet udvikling, hvor turistoperatører laver de nødvendige private investeringer i erhvervet og der i gennem skaber øgede aktiviteter og lokal vækst. Forslaget omhandler således større tiltag og aktiviteter i turismeerhvervet i udvalgte nærmere afgrænsede områder." For at kunne opnå koncession forudsættes således som udgangspunkt, at der samtidigt foretages en række investeringer.

2) Kan en enkeltperson eller et selskab ifølge loven få koncession på at arrangere hvalsafari eller isfjordsejls i et bestemt område og derved forhindre, at andre mod betaling kan arrangere tilsvarende ture i samme område?

Det fremgår af forslagets titel, at forslaget alene har til formål at regulere koncession i udvalgte områder til lands. Lovforslaget har følgende titel: "Inatsisartutlov nr. xx af yy 2012 om koncession til turistvirksomhed i udvalgte landområder".

3) I bemærkningerne til § 4 stk. 2 og § 18 stk. 1 tales om koncessionsvilkår og godkendelsesvilkår. Hvori består forskellen?

Begge er vilkår, der knytter sig til koncessionen og udøvelse af aktiviteter under denne. Forskellen består i, at et koncessionsvilkår vil fremgå i forbindelse med meddelelse af selve koncessionen, jf. forslaget § 7, der vil typisk være tale om generelle vilkår. Med godkendelsesvilkår menes vilkår fastsat af Naalakkersuisut i forbindelse med godkendelse af en aktivitetsplan, jf. forslaget § 17, sådanne vilkår vil typisk være konkrete vilkår rettet mod aktiviteten.

4) I bemærkningerne til § 8 stk. 2 anføres: "Baggrunden herfor er ønsket om at inddrage flere selskaber i konkurrence". Hvad er baggrunden for, at man specielt ønsker at inddrage selskaber frem for enkeltmands ejede virksomheder?

Forslaget sonderer ikke mellem selskaber eller enkelt personer. Bemærkningen skal forstås således, at man ønsker så mange som muligt bliver bekendt med områdets udbud og ansøger herom. Formuleringen er således ikke udtryk for, at selskaber har en fordel overfor enkeltmands virksomheder.

5) Hvad er begrundelsen for, at man i § 8 stk. 2 har valgt at anvende en frist på 45 dage og ikke en frist på 6 uger som i loven om koncession til sportsfiskeri? For brugerne kunne det måske være praktisk med ens frister i de to love?

Fristen på minimum 45 dage er fundet passende, og er 3 dage længere end nævnte 6-ugers frist. Det er muligt at forlænge fristen ved større udbud, men denne skal altid være minimum 45 dage. Naalakkersuisut er indstillet på at forlænge fristen såfremt udvalget skulle anbefale dette.

6) I bemærkningerne til § 8 stk. 2 anføres at offentliggørelse sker på Naalakkersuisuts hjemmeside samt på anden vis. I bemærkningerne til § 8 stk. 3 anføres at offentliggørelse sker på Naalakkersuisuts hjemmeside eller i pressen med videre. Skal det forstås således, at der efter stk. 3 er valgfrihed, og i givet fald hvorfor?

Det fremgår af forslaget § 8, stk. 2, 2. pkt., at "Naalakkersuisut offentliggør en meddelelse om indkaldelse af ansøgninger mindst 45 dage inden ansøgningsfristens udløb på hjemmesiden for Naalakkersuisut samt på anden måde." Dette betyder, at meddelelse altid skal offentliggøres på Naalakkersuisuts hjemmeside, samt på en anden måde. For så vidt angår den anden måde er der således valgfrihed, hvilken metode man vælger vil afhænge af, hvad man finder mest hensigtsmæssigt i forhold til at få så mange ansøgninger som muligt.

7) Hvad er årsagen til, at man har fravalgt krav om annoncering på tilsvarende måde som for ansøgning om koncession til sportsfiskeri?

Naalakkersuisut har vurderet at det var hensigtsmæssigt at have en fleksibilitet vedrørende metoden for offentliggørelse af indkaldelse af ansøgninger, der således kan målrettes det enkelte udbud. Naalakkersuisut er indstillet på at tilpasse kriterierne såfremt udvalget skulle anbefale dette.

8) I bemærkningerne til § 8 stk. 4 anføres: "Og indeholder ikke i øvrigt nogle retsvirkninger". Hvad menes der hermed? Hvis planmyndigheden svarer "ja", har den så ikke derved forpligtet sig til at udlægge det ansøgte område til turistvirksomhed?

Såfremt planmyndigheden svarer bekræftende på en henvendelse, vil planmyndigheden i overensstemmelse med de almindelige regler om god sagsbehandlingsskik være forpligtiget til at påbegynde planlægning af området.

9) Efter § 16 kan der fastsættes bestemmelser om betaling af vederlag. Hvornår udmeldes størrelsen af disse vederlag? Og sker det så tidligt, at ansøger kan tage dem med i betragtning ved udarbejdelse af driftsbudget i forbindelse med indsendelse af ansøgning?

Bestemmelser om vederlag vil senest blive udmeldt i forbindelse med indkaldelse af ansøgninger efter § 8.

10) Efter § 17 skal en aktivitetsplan være godkendt inden aktiviteterne iværksættes. Burde den ikke være godkendt i forbindelse med udstedelse af koncessionen?

I praksis forventes en foreløbig aktivitetsplan at blive medsendt en ansøgning om meddelelse af koncession. En specifik aktivitetsplan kan dog efter omstændighederne være meget omfangsrig og bekostelig at udarbejde, at der ikke bør stilles krav om udarbejdelse af en sådan inden koncession er meddelt. Koncessionsvilkårene vil herefter indeholde en frist for endelige indlevering af aktivitetsplan.

11) I bemærkningerne til § 21 er til sidst anført: "eller hvis betingelserne for meddelelse af koncession i henhold til forslaget ikke længere er til stede". Indebærer en tilbagekaldelse af en koncession på grund af, at betingelserne for meddelelse af koncession i henhold til loven ikke længere er til stede, mulighed for at rettighedshaveren kan søge erstatning hos Naalakkersuisut/ planmyndigheden? Betingelserne for meddelelse af koncession må forstås som forhold, der vedrører de koncessionsudstedende myndigheder og ikke rettighedshaver. Tænkes der med bemærkningen f.eks. på muligheden for, at en udstedt koncession kan blive trukket tilbage, hvis der i området findes råstoffer i et sådant omfang, at de kan udnyttes kommercielt?

Tilbagekaldelse af en koncession, som følge af, at en rettighedshaver ikke længere opfylder betingelserne for meddelelse af koncession kan aldrig føre til et erstatningsansvar for Grønlands Selvstyre. Formuleringen angår betingelser anført direkte i forslaget, således er det en betingelse i henhold til forslaget § 15, stk. 1, nr. 2, jf. § 15, stk. 3, at et selskab har fuld rådighed over sin formue. Hvis et selskab går i betalingsstandsning vil en betingelse for meddelelse af koncession herefter ikke længere være til stede og koncessionen kan tilbagekaldes.

En meddelt koncession kan ikke tilbagekaldes, såfremt der i området findes kommercielt udnyttelige råstoffer. De 2 rettigheder kan muligvis eksistere sideløbende, såfremt dette ikke er muligt vil bortfald af koncession forudsætte ekspropriation af rettigheden, hvilket vil medføre erstatningspligt for Grønlands Selvstyre.

12) Vedrørende § 23 stk. 2. Er det muligt, at indgå aftale med sundhedsvæsenet om evakuering af turister? Og har departementet været hørt herom?

Nedenstående svar er indhentet fra Departementet for Sundhed;
Ved uopsætteligt behov for sundhedsydelser er evakuering af personer på land sundhedsvæsenets ansvar, med mindre der også indgår redning – da er det politiets opgave. Hvis den akut syge er på vand er det politiets opgave i indre farvande og under SAR beredskabets udenfor indre farvande. I sundhedsforordningen findes en generel hjemmel til at indgå aftaler om levering af ydelser, hvilket benyttes omkring evakuering, da sundhedsvæsenet ikke selv råder over materiel til evakuering med båd eller fly. Sundhedsvæsenet bruger ca. 7 % af sin bevilling på patienttransporter og særligt evakuering m.v. er meget omkostningskrævende. Naalakkersuisut finder således, at sundhedsvæsenet så vidt muligt bør friholdes for omkostninger til evakueringer af personer, der ikke har bopæl i Grønland og som skyldes en risiko, som deltagerne selv har påtaget sig og dermed har accepteret.

Sundhedsvæsenet har en stor ekspertise på området og vil altid gerne hjælpe med det praktiske, hvis der skal evakueres til en af sundhedsvæsenets institutioner. Det foreslås derfor enten, at sundhedsvæsenet forestår evakuering mod betaling eller at rettighedshaver selv sikrer evakuering. Det skal påpeges, at betalingsforpligtelsen skal omfatte betaling frem til endeligt behandlingssted og dermed inkludere overflytninger af patienten mellem sundhedsvæsenets institutioner i Grønland eller til behandlingsinstitution i udlandet, hvis en sådan overflytning begrundet i patientens behandlingsbehov ikke kan dækkes lokalt.

13) Vedrørende § 26. Hvad forventer Naalakkersuisut, at en rettighedshaver skal betale for sagsbehandling i forbindelse med koncession omfattende f.eks. hundeslædekørsel til et par etablerede hytter i f.eks. Illoqqortoormiut?

Det nævnte eksempel vil jf. besvarelsen af spg. 1, næppe kunne gøres til genstand for koncession. Betaling af udgifter for sagsbehandling skal svare til de faktiske udgifter. Beløbet vil derfor i høj grad afhænge af det anvendte timeforbrug og vil naturligvis være højere, jo mere kompliceret en ansøgning måtte være. Timesatsen vil blive udregnet og skal godkendes af intern revision.

14) Af bemærkningerne til § 25 fremgår det, at der er tale om et meget omfattende tilsyn. Hvem skal i praksis udføre dette tilsyn og hvor ofte skal det f.eks. foretages i ovenfor nævnte eksempel?

Forslagets bestemmelser om tilsyn er ikke nødvendigvis mere omfattende end det sektor tilsyn, der under alle omstændigheder påhviler ressortmyndigheden. Tilsyn vil i praksis blive foretaget af den ressortmyndighed, som Naalakkersuisut har udpeget. Som nævnt vil der næppe blive meddelt koncession til hundeslædekørsel til hytter. Men med udgangspunkt i eksemplet vil tilsynet primært bestå i gennemlæsning af rapporter, herudover ville et fysisk tilsyn på stedet f.eks. med henblik på kontrol af oprydning formentligt være tilstrækkeligt.

15) Vedrørende § 25. Hvad forventer Naalakkersuisut, at en rettighedshaver skal betale for det løbende tilsyn med den i spørgsmål 13 nævnte aktivitet?

Der vil skulle betales for transport samt løn til den eller de personer, der foretager tilsynet.

16) Indebærer et svigt i den omfattende tilsynsforpligtigelse, at Naalakkersuisut kan blive erstatningsansvarlig, hvis der sker en ulykke, som kunne have været afværget ved tilsyn?

For at ifalde erstatningsansvar kræves et ansvarsgrundlag. Det er rettighedshaver, der som udgangspunkt er ansvarlig for en sikker tilrettelæggelse af aktiviteter m.v. Grønlands Selvstyre kan alene blive erstatningsansvarlig, hvis tilsynet har pålagt rettighedshaver at gøre noget, der har medført en ulykke. Manglende eller utilstrækkeligt tilsyn kan som udgangspunkt ikke føre til, at Grønlands Selvstyre bliver erstatningsansvarlig.

17) I bemærkningerne til § 26 er anført: "Enhver udgift kan opkræves som gebyr, eller udgiftsrefusion, i det omfang betalingen modsvarer den ydelse, der leveres af Naalakkersuisut". Indebærer denne bemærkning en udelukkelse af refusion af ydelser leveret af kommunerne?

Bemærkningen udelukker ikke refusion af udgifter til myndighedsbehandling foretaget af kommunen, men angiver at det primært er Naalakkersuisut, der har opgaver efter forslaget.

18) Efter § 28 stk. 1 nr. 2 kan der idømmes bøde for overtrædelse af vilkår for koncession eller koncessionsvilkår. Hvad tænkes der på i forbindelse med denne sondring?

§ 28, stk. 1, nr. 2 fastslår, at der kan idømmes bøder for overtrædelse af vilkår for 1) koncession meddelt efter inatsisartutloven, 2) bestemmelser fastsat i medfør af inatsisartutloven eller 3) koncessionsvilkår. Det er således et vilkår for koncession meddelt efter forslaget (inatsisartutloven) § 18, stk. 1, at rettighedshaver regelmæssigt indsender rapporter om aktiviteter omfattet af koncessionen. Manglende indsendelse af sådan, evt. efter påmindelse herom, vil således være en overtrædelse af 1.

Efter § 18, stk. 2, kan Naalakkersuisut fastsætte nærmere bestemmelser og koncessionsvilkår om en rettighedshavers indsendelse af rapporter og meddelelse af oplysninger i øvrigt. Naalakkersuisut kan i en bekendtgørelse fastsætte bestemmelser (vilkår) om særlige oplysninger, der skal rapporteres afhængig af typen af turistvirksomhed, overtrædelse heraf, vil være en overtrædelse af 2. Ligeledes kan Naalakkersuisut i en meddelt koncession fastsætte vilkår efter forslagets § 7 og § 18, stk. 2, overtrædelse af disse vil være en overtrædelse af 3.

19) Hvad er begrundelsen for at medtage stort set enslydende bestemmelser i § 28 stk. 1 nr. 2 og i § 28 stk. 2?

§ 28, stk. 1, nr. 2 omhandler vilkår, der direkte kan foranstalles med bøde.

§ 28, stk. 2 er en hjemmel til, at der i bekendtgørelse kan fastsættes, at overtrædelse af nogle eller alle bestemmelserne heri kan foranstalles med bøde.

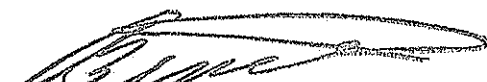
20) Hvordan finder Naalakkersuisut, at unge (mindrebemidlede) grønlandske iværksættere bedst muligt kan sikres mulighed for at få del i koncessionerne?

Forslaget sigter mod at fremme større private investeringer i turismen. Det er således et vilkår efter forslagets § 12 at en rettighedshaver har fornøden økonomisk baggrund for at kunne blive meddelt koncession. Mindrebemidlede iværksættere kan via erhvervsfremmeloven og de dertil indrettede systemer søge erhvervsstøtte til deres projekter.

21) Finder Naalakkersuisut, at der kan gives mulighed for, at flere forskellige kan tildeles koncession til den samme type aktivitet i det samme område?

Forslaget udelukker ikke, at der meddeles koncession til flere i det samme område f.eks. ved at interessenterne opretter et fælles firma. Udgangspunktet er dog, at der alene kan være en rettighedshaver til et område.

Med venlig hilsen

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Ove Karl Berthelsen', with a large, sweeping flourish extending to the right.

Ove Karl Berthelsen

28. oktober 2012

J. nr. 01.36.02.03-00083

Naalakkersuisoq for Erhverv og Råstoffer
Ove Karl Berthelsen
/Her

Vedrørende Inatsisartuts behandling af Forslag til: Inatsisartutlov nr. xx af yy 2012 om koncession til turistvirksomhed i udvalgte landområder EM 2012/107

I forbindelse med behandlingen af ovennævnte sag har Erhvervsudvalget på sit seneste møde udarbejdet følgende spørgsmål til Naalakkersuisut.

1. Kan en enkeltperson eller et selskab ifølge loven få koncession på at arrangere vandreture eller slædehundeture i et bestemt område og derved forhindre, at andre mod betaling kan arrangere vandre/slædehundeture i samme område?
2. Kan en enkeltperson eller et selskab ifølge loven få koncession på at arrangere hval-safari eller isfjordsejls i et bestemt område og derved forhindre, at andre mod betaling kan arrangere tilsvarende ture i samme område?
3. I bemærkningerne til § 4 stk. 2 og § 18 stk. 1 tales om koncessionsvilkår og godkendelsesvilkår. Hvori består forskellen?
4. I bemærkningerne til § 8 stk. 2 anføres: "Baggrunden herfor er ønsket om at inddrage flere selskaber i konkurrence". Hvad er baggrunden for, at man specielt ønsker at inddrage selskaber frem for enkeltmands ejede virksomheder?
5. Hvad er begrundelsen for, at man i § 8 stk. 2 har valgt at anvende en frist på 45 dage og ikke en frist på 6 uger som i loven om koncession til sportsfiskeri? For brugerne kunne det måske være praktisk med ens frister i de to love?
6. I bemærkningerne til § 8 stk. 2 anføres at offentliggørelse sker på Naalakkersuisuts hjemmeside samt på anden vis. I bemærkningerne til § 8 stk. 3 anføres at offentliggørelse sker på Naalakkersuisuts hjemmeside eller i pressen med videre. Skal det forstås således, at der efter stk. 3 er valgfrihed, og i givet fald hvorfor?
7. Hvad er årsagen til, at man har fravalgt krav om annoncering på tilsvarende måde som for ansøgning om koncession til sportsfiskeri?
8. I bemærkningerne til § 8 stk. 4 anføres: "Og indeholder ikke i øvrigt nogle retsvirkninger". Hvad menes der hermed? Hvis planmyndigheden svarer "ja", har den så ikke derved forpligtet sig til at udlægge det ansøgte område til turistvirksomhed?
9. Efter § 16 kan der fastsættes bestemmelser om betaling af vederlag. Hvornår udmeldes størrelsen af disse vederlag? Og sker det så tidligt, at ansøger kan tage dem med i betragtning ved udarbejdelse af driftsbudget i forbindelse med indsendelse af ansøgning?
10. Efter § 17 skal en aktivitetsplan være godkendt inden aktiviteterne iværksættes. Burde den ikke være godkendt i forbindelse med udstedelse af koncessionen?

11. I bemærkningerne til § 21 er til sidst anført: ”eller hvis betingelserne for meddelelse af koncession i henhold til forslaget ikke længere er til stede”. Indebærer en tilbagekaldelse af en koncession på grund af, at betingelserne for meddelelse af koncession i henhold til loven ikke længere er til stede, mulighed for at rettighedshaveren kan søge erstatning hos Naalakkersuisut/ planmyndigheden? Betingelserne for meddelelse af koncession må forstås som forhold, der vedrører de koncessionsudstedende myndigheder og ikke rettighedshaver. Tænkes der med bemærkningen f.eks. på muligheden for, at en udstedt koncession kan blive trukket tilbage, hvis der i området findes råstoffer i et sådant omfang, at de kan udnyttes kommercielt?
12. Vedrørende § 23 stk. 2. Er det muligt, at indgå aftale med sundhedsvæsenet om evakuering af turister? Og har departementet været hørt herom?
13. Vedrørende § 26. Hvad forventer Naalakkersuisut, at en rettighedshaver skal betale for sagsbehandling i forbindelse med koncession omfattende f.eks. hundeslædekørsel til et par etablerede hytter i f.eks. Illoqqortoormiut?
14. Af bemærkningerne til § 25 fremgår det, at der er tale om et meget omfattende tilsyn. Hvem skal i praksis udføre dette tilsyn og hvor ofte skal det f.eks. foretages i ovenfor nævnte eksempel?
15. Vedrørende § 25. Hvad forventer Naalakkersuisut, at en rettighedshaver skal betale for det løbende tilsyn med den i spørgsmål 13 nævnte aktivitet?
16. Indebærer et svigt i den omfattende tilsynsforpligtigelse, at Naalakkersuisut kan blive erstatningsansvarlig, hvis der sker en ulykke, som kunne have været afværget ved tilsyn?
17. I bemærkningerne til § 26 er anført: ”Enhver udgift kan opkræves som gebyr, eller udgiftsrefusion, i det omfang betalingen modsvarer den ydelse, der leveres af Naalakkersuisut”. Indebærer denne bemærkning en udelukkelse af refusion af ydelser leveret af kommunerne?
18. Efter § 28 stk. 1 nr. 2 kan der idømmes bøde for overtrædelse af vilkår for koncession eller koncessionsvilkår. Hvad tænkes der på i forbindelse med denne sontring?
19. Hvad er begrundelsen for at medtage stort set enslydende bestemmelser i § 28 stk. 1 nr. 2 og i § 28 stk. 2?
20. Hvordan finder Naalakkersuisut, at unge (mindrebemidlede) grønlandske iværksættere bedst muligt kan sikres mulighed for at få del i koncessionerne?
21. Finder Naalakkersuisut, at der kan gives mulighed for, at flere forskellige kan tildeles koncession til den samme type aktivitet i det samme område?

Spørgsmålene bedes besvaret snarest muligt dog senest mandag den 5. november 2012, således at svarene kan indgå i udvalgets betænkning til sagens 2. behandling.

På udvalgets vegne

Naaja Nathanielsen
Formand